

A Hajdúsámsoni Református Egyházköztség Hírmondója ♦ XIII. évfolyam ♦ 1. szám

2022. Pünkösd hava

Glória

*„Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.”
(Zakariás 4,6)*

LÁTOMÁS

(BEIKTATÁSI IGEHIRDETÉS) ZAKARIÁS 4

Forrongó egy világban élünk. Az a hamis elképzelés, hogy egy jobb kor felé halad a világ, újra és újra megdőlt. Nem tudom, hogy van-e még olyan elvetemült utópista, aki hisz az ember felemelkedésében és abban, hogy az ember képes valahogyan kibogozódni saját önző érdekeiből, gonoszságából. Felelőtlen, hamis reményben élnek sokan várva egy-egy ügynek a megoldódását, egy-egy hatalom összeomlását, egy-egy politika helyzet megváltozását. Mintegy ezektől a változásoktól várják az életük megjobbulását.

Sohasem felejttem el egyik mélyen eladósodott, uzsorába és különböző ügyletekbe keveredett testvéremet, aki azt mondta, hogy majd szerdán minden megoldódik. Akkor majd történni fog valami, ami helyrehozza a helyrehozhatatlant. Azóta tönkre ment a családja. Felesége és gyerekei magára hagyták, kistaszított bujdosó koldus lett, aki anyja utolsó kívánsága ellenére sem mert eljönni a temetésére. Azóta a feleségem és köztem a hamis remény szállóigéje lett, hogy majd szerdától minden jobb lesz. Ha vége lesz a háborúnak. Ha felépül a ház. Ha jobb állásom lesz. Ha le tudom magamról a hitel terhét. Minden jobb lesz.

Ezek hamis remények. Felelőtlen kijelentések, amelyek, ahogy Csokonai mondja a reményhez: „kit teremt magának a boldogtalan, s mint védangyalának bókol untalan...”

Amikor Zakariás próféta szolgált a babiloni fogságból hazatérő nép között ugyanilyen hamis remények járták át a nép életét. Mindenki bízott valakiben, vagy valamiben. Az egyik birodalom összedőlt, a másik erőre kapott. Perzsa birodalom politikai befolyását engedélyesebb vallási és nemzeti tolerancia jellemezte. Úgy nézett ki a hazatérés lehetősége és a templom és a társadalmi rend helyreállítására tett

törekvések reménnyel tölthették el a hazatérőket. S olyan vezetőket is támasztott Isten, akik ennek az építkezésnek az élére álltak. A körülmények és a lehetőségek Istentől adótnak tűntek. Sokan minden reményüket ebbe a változásba vetették. Voltak hangok, akik reálsan kicsinynek vélték a változásokat. Ellenállók is voltak, kerékkötők is. Mindenfélék. Ahogy ma sincs másként. De ez a hamis reménység abból fakadt, hogy az ember mindig a külső körülmények megváltozásától várja az élete minőségi változását. Egyszerűen fogalmazva a boldogságát. Mondhatni nyugodtan emberi gyengeség. Természetes, hozzánk tartozik. Nem is akarom elvenni a kedvét senkinek, s morgó öregembernek sem szeretnék tűnni, aki semmilyen változást, pozitív folyamatokat nem tud értékelni. Én is örülök minden jó körülménynek, minden pozitívnak tűnő változásnak. Én is sokat várok azoktól, akiket támogatok. De hamis reménység lenne ez, ha ebben bíznék.

Ahhoz, hogy helyén kezeljük a dolgokat, s azt lássuk, ami valójában van és abból kiindulva igazi megalapozott tetteket tudjunk végrehajtani, vagy valódi, minket meg nem szégyentő reménységünk legyen szükségünk van mennyi látásra. Zakariás próféta abban a kiváltságban részesült, hogy több látomást is láthatott. Ezek mind betekintést engedtek abban a tervbe, amit Isten készített el. Isten szándékát, Isten akaratát és tervét leplezték le.

Szánalmas az az ember, akinek nincsen látása és terve. S még szánalmasabb az a hívő ember, aki ismeri Isten akaratát, látja, amit Isten mutat neki s mégsem aszerint cselekszik.

Mindig fontos kérdés fiatalokkal, jegyesekkel való beszélgetésben mik a terveitek? S az is, hogy vajon melyek Isten tervei rátok nézve? Mit látsz? Mit mutat neked Isten?

Azt hiszem nincs rettenetesebb dolog úgy élni, hogy nincsenek terveink. Hogy nem látjuk magunk előtt legalább az önmagunk számára elképzelt jövőt. S mennyivel másabb az, amikor nem egy elképzelt jövő van előttem, hanem Isten enged beletekintést a saját tervébe. Ez a látás, látomás.

Zakariás látomásai Isten csodálatos tervei. Lehet, hogy nem minden világos. S van, ami a saját szemszögünkből nézve megvalósíthatatlannak látszik, de mégis a legnagyobb ajándék, ha Isten betekintést enged abba, amit eltervezett.

Fontos feltenni magamnak, a gyülekezetnek, a kollégáknak, s minden jelenlévőnek: Mi az amit Isten mutat neked? Mi az a látás, amit életeredől hivatásodról és gyülekezetéről megosztott veled az Isten? Zakariás prófétának látnia kell és ezt meg kell osztania. Lelkipásztorként nem lehet kisebb a feladatom, elvenni Istentől, amit mutat és továbbadni, megosztani, aztán megvalósítani. Ha egyszer Isten megnyitotta a szememet, nem tudok a látottaktól szabadulni. Nem is akarok. Minden erőmmel és apró kis porcikámmal azt akarom véghez vinni. Részbe akarok lenni, munkálni akarom.

Eszköz akarok lenni Isten hatalmas tervében. Nem azért mert elismerést akarok szerezni magamnak, hanem azért mert Isten szeretete szorongat, Nem tehetek másként. Hogy mondja Pál:

„Nem voltam engedetlen a mennyei látásnak.” Isten mentsen meg attól, hogy engedetlen legyek!

Azért egy pillanatra még álljunk meg ennél:

Nincsen nagyobb átok, amikor valaki azt hiszi, hogy Isten tervét hajtja végre, de csak a saját elképzeléseit próbálja másokra ráerőltetni. Ott minden nyiszorog, recseg, ropog, topog, keserves próbálkozás az. Minden erőfeszítés csak próbálkozás. Ráerőltetés, kikényszerítés, hatalomgyakorlás.

Mennyire érezte ezt a zsidó nép... Mennyi-

re jelen volt az állandó kerékkötés. Hányszor próbálták a hatalmat arra felhasználni, hogy megakadályozzák a templom felépítését, a várfalak építését... Mire mentek vele.

S mi is látjuk ezt. Mikor Jézus Krisztus evangéliuma hatalmas növekedésnek indult, mennyi ellenlábasa lett. Az apostolok cselekedetei tanúskodnak róla. Hiába volt Gamániel tanácsa, hogy vigyázatok. Ha Istentől van, úgysem tudtok semmit sem tenni vele szemben, ha nem meg úgyis véget ér. Szembe mentek Isten akaratával. (Egyébként, hadd jegyezzük meg az ilyen bölcs tanácsok a látás igazi hiányát sejteti. Hozzunk olyan langymeleg döntést, amit később bárhogy lehet értelmezni. Mert nem látunk tisztán.)

Mikor 1956-ban itt ébredés volt, 2000 ember jött el egy csendesnapra. Egész nap itt voltak. Több igeszolgálatot hallgattak meg. Több mint 1000 ember vett úrvacsorát. Mindent elkövettek azért, hogy ezt szétverjék. Ennek apropóján távolították el innen Gál Mihály lelkipásztort.

Lehet, hogy Isten népére rá lehet erőltetni dolgokat, de attól Isten terve nem változik. Amit ő eltervezett megvalósul. Nem jobb inkább belesimulni Isten tervébe. Látni azt, amit Isten mutat és engedi, sőt részese lenni annak, ami megvalósul?

Igénk élénk tár egy valós problémát. Sokszor nem értjük mit mutat Isten? Nézünk, de nem látunk.

Nem az a baj, hogy sokszor nem érzük Isten, hanem az, hogy nem merjük bevallani. Ismerős az a történet, hogy az egyik lelkész felhívja a másikat, hogy figyelj kolléga, nem értem ezt az ígét. Segítesz? Erre a telefonban elkezd magyarázni a másik. Erre megszólal az első: állj, állj, magyarázni én is tudom, de nem értem. Bevallani, hogy nem értem, amit látok, az első lépés a megértés felé. Mert, amikor feltárom Isten előtt értetlenségemet, megteszem azt a lépést, hogy ráhagyatkozom, beszédbe elegyedek vele, benne bízom,

tőle várom a megoldást. Zakariás lát. Mikor az angyal kérdezi, mit látsz, szépen elmondja. De nem érti. Többször is kimondja, nem érti. Még megrovást is kap, hogyhogy nem érted. Mint Jézus tanítványai annak idején, meddig kell viseljelek benneteket. Hogy van az, hogy ti sem értitek? S elmondja nekik a magyarázatot. Ez mélyen bevésődik nemcsak az agyukba, hanem a szívükben. Párbeszédben Istennel tisztázódnak le a képek. S milyen jó, hogy ez adott lehetőség. Van annál jobb dolog, amikor megbeszélhetjük Istennel azt, amibe be akar vonni. Még ha szégyellem is, hogy nem értem őt. Van kihez mennem. Néha keserves tusakodás a jövő elkérése, mert nem megy az engedelmesség.

Mikor ide meghívtak, az első belső reakcióm az volt, hogy nemet mondok és elhallgatom, hogy történt ilyen meghívás. Ha nem tudja senki, nem fáj. Aztán a belső tusakodás: nemcsak gyülekezetet váltok, hanem kisebbségi sorsot is. Mindig is az volt bennem, hogy engem Kárpátalján hívott el Isten, ott is kell szolgálnom. Tudtam, engem onnan csak Isten mozdíthat ki. Cserben sem akartam hagyni barátaimat, testvéreimet. Aztán Fazekas Feri mondta egyszer még Királyhágós lelkészként, jobb nagyhalnak lenni egy kis medencében, mint kicsinek egy óceánban. Ez is ott volt. Külhöniként megvan a magunk előítélete az anyaországiakkal szemben, vallom be töredelmesen. Tusakodás, aztán ellenállás. De Isten nem hagyott választást. S neki meg nem merem nemet mondani. Isten vezetése, egyértelmű volt mikor már annyi módon kérdeztem őt: Indulj! Megáldalak!

Ebben a tusakodásban megszületik az, amit Isten akar. Isten terve eleven, megértett látás lesz! Ebben az Isten adta tusakodásban, beszélgetésben, kérdezésben, őszinte értetlenségben születik meg a belesimulás Isten akaratába.

Amikor már látok, értek. Letisztult minden bennem, akkor mi van?

1. „Eget ostromló akarattal belevetem magamat. Erővel és hatalommal. Minden fizikai erőmet összeszedve, hatalmi befolyásomat felhasználva elindul a megvalósítás. Nem ismerek el senkit és semmit, aki ellenáll ledarálom, megmutatom magamat. Szó legszorosabb értelmében. Kibújik a szeg a zsákból, Semmi nem látszik csak a nagy Én. Nagyon fontos: Isten országát nem mindegy mivel építjük. Nemcsak a cél fontos, hanem az eszköz is. S a cél sohasem fogja szentesíteni az eszközt. Emberi ösztönnel, és katonai hatalommal nem lehet, nem szabad építeni Isten országát. Meg lehet próbálni. Abból nem Isten országa lesz, hanem egy emberi szervezet, intézmény, cég, vállalkozás. Hierarchikus közösség, amelyet e félelem a haszon, az érdek tart össze. Ez nem Isten országa. Ez egy emberi próbálkozás, ami bármilyen jó szándékra is van építve végül úgyis pokol lesz belőle. Láthattunk belőle megvalósulni párat. Mind pokol lett: francia köztársaság, harmadik birodalom, szovjet birodalom, európai unió most dől bele saját kardjába. Komoly figyelmeztetés ez a mindenkor egyháznak is. Nem hatalommal, nem erőszakkal. Azaz nem hatalmaskodással, és nem emberi ösztönerővel... Van jobb! Sokkal jobb eszköz!

2. Az elbizonytalanodás is ott lehet, mint ennek az ellentétpárja. Jó, jó Uram, szép ez a látás, látom is értem is, de ki vagyok én? Küldj el mást, meg én vagyok a legkisebb, meg koros is vagyok, fáradt is vagyok, beszélni sem tudok. Annyi meg annyi kifogás az alázatoskodás köntösébe bújtatva. Pedig valójában kényelmesek vagyunk, engedetlenség vagy kicsinyhitűség mozgat valójában. Mintha egyedül kellene szembeszállnom Góliáttal! Nem nekem kell szembe szállnom Góliáttal, hanem Isten száll szembe velem, s én vagyok az eszköze, akit Lelke mozgat! Eszköznek lenni Isten nem teher, nem öngyilkos vállalkozás, hanem kiváltság. Nem én, hanem ő cselekszik, s hogy

ebben én egyszerűen rá hagyatkozom, Isten Lelke meg repít igazán kitüntetett bizalom.

Isten Lelkével végzi el a munkáját. Nem én, hanem Ő. Amikor Isten előttem jár, falakat tör össze, hegyeket tesz pusztává. Nem én. Mert én biztos nem, hanem ő. Ennek lehetünk a részesei, ha feladjuk magunkat és engedünk neki. Ahol kinyírjuk az ént, s felmagasztaljuk őt. Nem nekem kell. Azzal a nyugalommal tehetem: tied az ország, a hatalom, és a dicsőség. Én meg engedem, hogy használj. Hiszen erre hívtál. S ő bekapcsolja minden adottságomat, képességemet, sőt még ajándékokat is ad, karizmákat, mert megvalósítja elképzelését. S ennek lehetünk mi eszközei. Azért lehet részünk benne, mert szeretete tervez velünk. Erre váltott meg, ezért fizetett Krisztusban drága árat. Nem aranyon és ezüstön váltattunk meg, hanem a drága bárány vérén. Ilyen hatalmas ajándékot kaptam hogyne akarnák része lenni tervének, építője lenni országának, munkatársa lenni egyházának?

S végül mi is az a látomás, amit Zakariás lát? Egy arany gyertyatartót lát Zakariás, amelyet két olajfa táplál olajjal. A gyertyatartó szép mívés munka. S annyi mennyiségű olajat kap, amely hatalmas ragyogással tündökölteti. A gyertyatartó Isten népe. Amelynek az a feladata, hogy ragyogjon. Ezt a ragyogást nem képes önmagától biztosítani, hanem két olajfa táplálja. Egy olyan ragyogó és világító közösséget lát, amelyet Isten királya és papja táplál. S mivel táplálja, olyan fényt áraszt, ami mellett nem lehet elmenni.

Mi Isten terve velünk? Hogy ragyogjunk! Magunktól képesek vagyunk erre? Még ha gyönyörű színaranyból, mívés kezekkel vagyunk is kifaragva, csak ágak vagyunk, üres olajtartók, díszek, amelyekben lehet gyönyörködni, de funkcióját veszített üres tárgy csupán. Ha nem tölt fel bennünket Isten olajával, Lelkével, akkor csak vagyunk, de nem töltjük be azt a feladatot, amire vagyunk.

Isten Lelke által olyan erővel tud eltölteni bennünket, amely képes bevilágítani a sötétséget, leleplezni a bűnt. Látomásunk egy olyan egyház, amely Krisztusból merít, táplálkozik és ragyog. Ezt az egyházat látom magam előtt. Ennek az egyháznak az építésén dolgozom ezután.

Mi a mi látomásunk? Nem egy olyan egyház, amely csak kereteiben létezik, szépen mívésen ki munkálva, hanem amelyik Krisztusból merít erőt, Lelkének erejét. Lángra van lobbantva, hétszerte hétszeresen ég, beragyogva azt a sötétséget, ami ebben a világban van. Hogy minél több ember része legyen a fénynek, a Krisztusnak, a táplálatsnak és az életnek. Alább nem adhatjuk. Ha ez a látomás miénk lett, és eleven, élő Krisztusból táplálkozó egyházat szeretnénk, akkor itt az ideje, hogy a Lélek bennünket feltüzesítve, eszközeiként megvalósítsuk.

Munkára fel! Ámen.

*Szanyi György
lelkipásztor*

INTÉZMÉNYI HÍREK

*Baranyai Szilvia
Tavaszi*

*Derűs reggelre ébredtem,
ragyogott a nap felettem.
Nyíló virágok illata áradt,
s mosolyra biztatta számát.
Lelkem örvendezett,
örülök, hogy élek.
Engem ma semmi baj nem érhet.
Köszönöm, Istenem, Tenéked!*

Ezzel a szép verssel köszöntjük Olvasóinkat. Visszatekintéssel kezdjük a beszámolót. Még csak készülődtünk a karácsonyi ünnepségre, amikor az előző cikk íródott. Klubtagjaink nemcsak versekkel készültek erre az alkalomra, de megtanultak egy gyertyatáncot is Kolbe Kálmánné Emese segítségével. Köszönjük az aktív közreműködést, hogy megújulhatott, színesedhetett műsorunk. A szeretetvendégység után mindenki haza vihette az intézmény karácsonyi ajándékát, mely egy hasznos élelmiszer csomag volt.

2022-ben a legelső nagy programunk a februárban megtartott farsangi multság volt. Mi, az intézmény dolgozói egy country táncal kedveskedtünk időseinknek. Volt lehetőség

egy kis táncolásra, mulatozásra. A szeretetvendégység után a nap zárásaként tombolasorsolás következett. Olyan sok nyeresmény volt, hogy senki nem távozott üres kézzel. Márciusban érkezett a debreceni Rendőrkapitányság Közlekedési Osztályáról egy rendőr százados, aki tartalmas és érdekes előadást tartott a hallgatóságunknak. Itt sem távoztak üres kézzel a résztvevők, hiszen mindenki kerékpár lámpaszettet kapott ajándékba. Ezen a napon volt a Duna Televízió gyülekezetünkénél, ahol a mindennapi életünkről felvétel is készült. Március végén két év kihagyás után klubtagjaink Berekfürdőre utazhattak, ahol a Hajdúvidéki Református Egyházmegye hitmélyítő konferenciája zajlott. Volt, aki egész héten ott volt, de nagy létszámban egy napra utaztunk a fürdővárosba. Nagyon mély, ébresztő gondolatokat hallhattunk ezen a napon. Mindenki lelkileg feltöltődve érkezett haza.

Az állandó programok továbbra is folytatódnak. Kedden Kolbe Kálmánné Emese tart senior örömtánc órát. Fő feladat, hogy a demencia késleltetése érdekében a jobb és bal agyféltek hatékonyan meg legyen tornáztatva. Szerda délelőtt Fehérné Aydin Fatma tart átmozgató gyógytornát, ahol akár labda segítségével is tetőtől talpig mozoghatnak. Csütörtökön a bibliaóra alkalmain is sokan

jelennek meg. Újra elénekelhetik mindenki-
nek a kedvenc énekét. Nagyon szépek ezek az
alkalmak, ünnepi hangulatban telnek ezek a
csütörtök délelőttök.

Lehetőség van továbbra is a kézműves fog-
lalkozásokra. A farsangi dekoráció is az idő-
sek segítségével készült. A függönyön lógó
bohócot, a papírdíszeket gondos kezek készí-
tették. Jelenleg tojástartóból virágok készül-
nek. A napokban kezdenek a húsvéti kellékek,
dekorációk készítéséhez.

A játékok közül továbbra is a szó és betű-
játékok a legkedveltebbek. Szívesen játszanak
a memóriakártyákkal vagy a társasjátékok
egyikével. Az ország, város, fiú, lány játék még
mindig derűre ad okot.

Hétköznapokat a név- és szülinapok meg-
tartása színesíti, ilyenkor nagyon sok finom-
sággal kedveskednek egymásnak a klubtagok.
Már egy szép napos délelőttön elsétáltak a
cukrászdába is.

Az intézmény tagjai részt vesznek az Uk-
rajnából menekült emberek segítségében. Kül-
önbözőképpen, lehetőségeik szerint, aktívan
szerepet vállaltak, vállálnak ebben a nehéz
feladatban. Köszönjük gondoskodásukat!

Bizakodva tekintünk az előttünk álló időre.
Sok színes nyári programot tervezünk. Szeret-
nénk az idén is sokat cukrászdába járni, vagy
az udvaron bográcsban főzni. A kirándulások
sem maradhatnak el.

A nappali intézmény minden programja
ingyenes!

Aki szeretne a programokon részt venni,
- de önmaga nem tud az intézménybe bejön-
ni valamilyen egészségi ok miatt -, telefonon

egyeztetett időpontban a kisbusszal térítés-
mentesen elhozzuk, majd haza is szállítunk ☺
(telefonszám:06-52/640-737)

Aki tud olyan hajdúsámsoni lakosról, aki
szívesen lenne e szeretetteljes nagy család tag-
ja, vagy bármilyen segítségre lenne szüksége,
megkérjük, jelezze nekünk! ☺

Fel szeretnénk hívni Mindenki-
nek a figyelmét arra, hogy bárkinek bármi kérése, kérdé-
se van, bizalommal hívja munkaidőben a tele-
fonszámunkat. Mi, az intézmény munkatársai
szeretettel fordulunk a segítséget kérőhöz!

Telefonszámunk: 06-52/640-737 ☺

*Isten áldását kérjük minden kedves
klubtagunkra, leendő klubtagunkra,
és azok családtagjaikra!*

Az intézmény munkatársai

„A szeretet soha el nem múlik.” (1 Kor. 13,8)

Nappali intézményünk térítésmentesen vehető igénybe.
Házi segítségnyújtás térítési díj ellenében vehető igénybe!
Érdeklődni és jelentkezni lehet minden hétköznap
az intézményünkben 8:00-tól 16:30-ig!!
Telefonszámunk:06/52-640-737

ÖKUMENIKUS IMAÓRÁK AZ EGYHÁZ LÁTHATÓ EGYSÉGÉRT

*„Láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk,
hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2)*

A Jó Atyánknak adunk hálát, hogy 2022. január 20-22. napokon gyülekezeti közösségben, a görög és római katolikus testvéreinkkel együtt imádkozhattunk az egyház egységéért, gyülekezeteink küldetésének beteljesítéséért.

Ez úton is megköszönjük Ft. Fodor András római katolikus, Ft. Zolcsák Miklós görög katolikus, és Nt. Szanyi György református lelkipásztoroknak igehirdetői szolgálatukat, az alkalom megszervezését, az Istentisztelet rendjét leíró füzet megalkotását, melynek segítségével a közös énekek, felolvasások és imádságok még inkább összehangoltan, ékes rendben hangozhattak el.

A napkeleti bölcsek meglátták azt a csillagot, ami korábban nem volt az égbolton, és követték, mert tudták, hogy az a csillag a Megváltóhoz, élet és halál urához, a Királyhoz vezeti őket.

Meglátni és megláttatni.

Fényre, világosságra lelni Krisztusban és aztán világítani, hogy mások is megéljék a fényt, a világosságot Őbenne.

Rajtunk múlik ez, akik már megláttuk és megtapasztaltuk, hogy hogyan ragyogta, ragyogja be Jézus életünket, hogyan volt jelen próbáinkban, hogyan kapaszkodtunk bele betegségben, gyászban, hogyan válaszolt kéréseinkre, milyen személyes üzenetet rejtett el igéjében, vagy akár emberi kapcsolatainkban. Rajtunk, gyülekezeti tagokon van annak a felelőssége, hogy mások se éljenek sötétségben. Engedjük, kérjük Krisztus Urunk vezetését és kövessük Őt ebben is, hogy az Ő csillaga ragyogjon fel mindenki életében.

Ft. Fodor András atya prédikációjában kifejtette, hogy Isten kezdettől fogva a Vele való találkozásra vonzott minket. Mózes, a próféta, Keresztelő János után végül Jézus, azaz maga Isten jött el, hogy visszavezessen magához minket. Jézus megalakította az egyházat, hogy az rajta keresztül, az Atyához vezesse az embereket. Ez az üdvösség útja az emberiség számára.

Jézus mutatta meg, hogy milyen egységben él az Atyával és a Szentlélekkel. Ahogyan Őt szereti az Atya, úgy szeret minket is és felhív, hogy mi is így szeressük egymást.

A bölcsek keresik a csillag vezetésével a Messiást, és Jeruzsálemben nem látják a csillagot. Ma is el van takarva a csillag. Nem látjuk a Jézushoz vezető utat. Ilyen az egyház? Olyan egyházat alkotunk-e amely Jézushoz vezet? Kutatjuk-e hogy Isten mit üzen nekünk, el tudjuk-e igazítani a keresőket? Ez a mi felelősségünk a kívülállókért. Erre hívott el Jézus. Erre alapította az egyházat, ezért az egyházért kell közösen imádkozni, hogy a gyenge, pislákoló fények adódjanak össze, egyesüljenek egy krisztusi egyházzá, hogy ne eltakarjuk, elhomályosítsuk az Ő fényét, hanem felragyogtassuk. Isten gyermekeiként ne okozzunk csalódást.

*„Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával és leborulva imádták őt...”
(Mt 2,11)*

Nt. Szanyi György lelkipásztor az imádatra irányította figyelmünket prédikációjában.

A bölcsek rátaláltak a Messiásra Betlehemben, és leborultak előtte. Az újszülött előtt. Miért tették ezt? Mert a gyermekben meglátták az Istent, aki a Földre szállt. A láthatók ellenére a láthatatlanra néztek. Nem a szemüknek hittek, csak egyszerűen hittek.

Ez a hit készítette őket a leborulásra. Ma mit jelent imádni? Mennyi mindent imád a mai ember: ételt, embert, pénzt, munkát, szórakozást. Mindent imád a mai kor embere. Nem a szeretem, vagy kedvelem szót használja, hanem az „imádom”-ot. Ha az ember nem Istent imádj, mindent imád. Azt is amit, vagy akit szeretni kellene. Az ember azzal, hogy elfelejtett szeretni, megtanult imádni. Az ember szíve egy nagy bálvány gyár. Alárendeli magát mindannak, ami nem Isten, így az élete is afelé halad, ami nem Isten. Pedig Isten kijelentése ez: „Én, az Úr, vagyok a te Istened.” (2Móz 20,2) Csak egyetlen egy valaki van, akit imádni kell, az, az Isten. Fel is tehetjük magunknak a kérdést: Én kit imádom? Kinek hódolok? Kinek adom meg magam? Ha erre Isten a válaszunk, akkor jöhet a következő kérdés: az Isten imádatunkat cselekedeteink is bizonyítják? Miben mutatkozik meg a mi hódolatunk Isten felé? Mózes lehúzta saruját és leborult Isten előtt a csipkebokornál, a bölcsek is leborultak a kisded Jézus előtt, a tanítványok és még azok is, akik hitetlenek voltak, leborulva imádták a feltámadott Jézus Krisztust. Miért fontos ez a leborulás? Ezzel a leborulással nyitjuk meg magunkat Istenünk, Jézus Krisztus Urunk előtt, ezzel nyilvánítjuk ki, hogy RENDELKEZZEN velünk. Csak az tud leborulni, aki imádj, Őt. Aki azt tudja mondani, hogy itt vagyok Uram, hadd legyen só és világosság. Te vagy az élet ura. Aki mást imád, annak más ura van. Két úrnak pedig nem lehet szolgálni.

Jézus nem csak küldetést ad: „tegyetek tanítvánnyá minden népet”, ígéretet is: „és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,19.20) Jézus úgy kér, hogy megajándékoz Önmagával. Nézzünk fel Rá! Adjunk hálát értünk hozott áldozatáért! Kérdezzük meg, mit akar, hogy cselekedjünk! Induljunk el Vele, hogy megérkezzünk Hozzá! Ne hagyjuk, hogy ne használjon minket, akiknek üdvösséget adott!

„...Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.” (Mt 2,11)

Ft. Zolcsák Miklós atya az ajándékról prédikált: az ajándékról, ami kifejezte a bölcsek Messiásba vetett bizalmát, belső indíttatását, szándékát, és az ajándékokról melyek szimbolizálják a Messiást magát. Az arany, a Királynak kijáró ajándék. Jézus Krisztus a Király. Ég és Föld uralkodója. Az atya Isten örök birodalmának hirdetője. Pilátus kérdésére, hogy király-e, Jézus azt válaszolja, hogy azért született a világra, hogy bizonyosságot tegyen az igazságról. Hogy mi az igazság, mi már tudjuk. Maga Jézus az igazság. A tömjén a főpapság jelképe. Jézus azért született, hogy tanúságot tegyen az Atyáról és áldozatot mutasson be, azaz Ő, mint főpap, feláldozza saját magát. A mirha egy olaj, melyet gyógyításra használtak. Jézus a gyógyító.

Nekünk már nem kell messze menni, mint a bölcseknek. Mi már megtapasztaltuk, hogy Jézus nélkül semmit nem cselekedhetünk, Ő közbenjár és szüntelenül könyörög értünk az Atyánál, Ő a vigasztaló és gyógyító. Erről kell tanúságot tenni. Anno II. János Pál pápa kifejezetten kérte, hogy legyünk bátrak és valljuk meg hitünket a világ előtt, mert a világnak fényre van szüksége. A fény Jézus Krisztustól van, és hirdetni kell, hogy Ő mutat utat a sötétségben.

Az alkalmainkat végigkísérő vászontáblán a betlehemi csillag Jézust jelképezte, a hozzá közelebb eső három kisebb csillag a három történelmi egyházközségünket, és a távolabbi csillag valamennyi, még kívülálló hajdúsámsoni lakost. A gyülekezeteink miszsiója, hogy rendszeres imádkozással, Jézus követésével vezessük a többi embert Jézushoz, hogy megtapasztalják mindazt a szeretetet, kegyelmet és békességet, melyet Isten ajándékozott nekünk Őbenne. Hadd ragyogtassa be fényével Jézus az Ő életüket is és növekedjenek Istenünk dicsőségére.

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 6,14)

Alkalmainkon, az imarendünk szerint imádkoztunk a Krisztus-hívők egységéért, mondtunk dicsérő, bűnvalló, hálaadó imádságokat, magasztaltuk Istenünket, és a keleti egyházak hagyománya szerint vallottuk meg hitünket.

Közbenjáró imádságot mondtunk:

- a világ keresztyén közösségeiért,
- az üldözött keresztyének megmaradásáért,
- az erőszaktól sújtott helyeken élő gyermekekért,
- a felekezetek közötti kölcsönös szeretetért, egységért és közös munkálkodásért,

- a zsarnok, elnyomó rendszerekkel szembeni ellenállásért,
  - a faji, vallási, politikai üldözöttekért és háború miatt menekültekért, befogadásukért.
- Személyes és közösségi hitéletünk betöltéséért imádkozom, és kérem a Jó Atyát, hogy Szent Lelke erejével bátorítson mindannyiunkat hitünk megvallására és életünk legyen olyan bizonyosság, mely másokat Krisztus megismerésére vezet.

Áldást és Békességet!

Lakatosné dr. Mányi Klára Krisztina
presbiter

„És hívj segítségül engem a nyomorúság idején” (Zsoltárok 50,15)

ELSŐ FELVONÁS LÓNYÁN JÁRTUNK...

Egyértelmű volt számomra, hogy az Ukrajnában kialakult helyzet engem is teljesen más üzemmódba kapcsol. Nem sokáig kellett várjak rá, jöttek az első megkeresések, s szállás, ideiglenes menedék, hogyan tudunk segíteni kérdések. Amikor kezdett túlnőni rajtam a rengeteg bejövő kérés, s aztán a tenni akarás is, s az a szándék, hogy a helyszínen tájékozódjak, akkor hívtam össze, a gyülekezet

„gyors reagálású csoportját”, hogy hogyan és mikor cselekedjünk.

Érdeklődtem a helyszínek felől: Tiszabecsen egyik presbiterrel beszéltem, Lónyán a fiatal lelkészpár kárpátaljai származású tagjával, Nikolett-tel. Egy elejtett mondata volt az, ami konkrét cselekvésre sarkalt: az ottani emberek kifulladásig teszik a dolgukat, emberi kezekre van szükség.

Szombat (február 26.)

17.00 Gyors cselekvésű csapat összeül. Egy közös imádság után beszámoltam arról, hogy mi a helyzet a határon. Jönnek az emberek, s mennek tovább. A gyerekeket és az asszonyokat engedik, a férfiak nem jöhetnek. Beszámolok arról, hogy emberekre van szükség az ott helytálló önkéntesek leváltására, kíségetésére. Adományokat két szinten kell gyűjtenünk: a gyors segítség, ami szendvicsből, ivóléből, gyümölcsből és hasonló kézbe adható dolgok-

ból áll; a másik a tartós élelmiszer gyűjtése, amely inkább a nagy közös református akcióba kerül, és a későbbi adományozást segíti.

Eldöntöttük, hogy vasárnap reggel hatkor elkészítjük az egységcsomagokat, nyolckor indul a csapat Lónyára, ahol fogadnak minket. Folyamatosan érkeznek a céladományok. Hajdúsámson megmozdul.

Megkeressük a helyi vállalkozókat az egységcsomaghoz való alapanyagok biztosításához.

Mindenki nyitott. Minden készen áll.

Vasárnap (február 27.)

06:00 Elindul az egységcsomag előkészítése.
8.00 órára 500 csomag készen. Gyűlnek a babaholmik, ételek, ivólevelek, tisztasági csomagok, pelenkák.

8:00 Indul a csapat Lónya felé, három autóval. Fiatalok és talpraesett felnőttek. Készek a segítésre.

10.00 Istentisztelet Hajdúsámsonban. Imádkozunk, hiszen lélekben is harcolunk.

Megérkeznek Lónyára a segítők. Helyzetfelmérés, tanakodás, nekifeszülés. Rendszerbe kell szedni az adományokat. A helyiek már nagyon fáradtak. Női különítményünk, ahogy szokták, a lényegénél ragadják meg a problémát: átláthatóvá kell tenni a beérkező adományokat, rendszerezni. Sajnos, van, amit ki kell dobni. Nagy Ernő lónyai polgármester szabad kezet ad. Folyik a munka. Sikerül segíteni. Vannak, akik a segítségi ponton az érkezőket fogadják, etetik. Vannak, akik pakolják az adományokat. Nincs felesleges kéz, jó hogy segíthetünk!

11.00 Vége az istentiszteletnek. Bepakolva a busz az adománnyal. Még indulás előtt is segítenek, három láda alma, frissen sült pogácsa a Lónyán segítő embereknek. Itt ne hagyjátok!

12.30 Még lenyelem az utolsó falatot, Gábor barátomat megkérem, jöjjön velem tolmácsnak. Megyünk a határra. Hosszú az út, beszélgetünk és tervezünk.

14.30 Megérkezünk. Kipakoljuk a buszt.

Néhány tiszteletkőr, személyes bemutatkozás. Menjünk ki a határra. Rengeteg ismerőssel találkozunk Kárpátaljáról, akár KRISZ közgyűlést is tarthatnánk. Fiatal férfiak várják a családjaikat, ők hamarabb kijöttek, mert nem akarnak harcolni, nem az ő háborújuk. Lassan csorognak a menekültek. Az átérkező luxusautókból a gazdag belső ukrainai vállalkozók és családjaik tekintenek ki. Van hová és van miből menekülni. Lassan hullámokban érkeznek a gyalogosok. Magyar anyanyelvű románok, s ukrán családok. Vannak, akikre várnak, s vannak, akik csak úgy jönnek.

16.00 körül. A Vöröskereszt sátra már összehajolva. Hatalmas az információhiány. Álldogáló menekültek és segíteni akaró emberek. Elkezdjük megszólítani az embereket, magyarul, oroszul, ukránul. Bevisszük őket melegebbre, forró tea, étel, wifi a lónyai művelődési házban. Bizalmatlanok. Mikor az első buszt megtöltjük nagy nehezen, hirtelen az álldogáló emberek odajönnek, ők is segítenek a szállításban. Visszük a csapatokat a melegebbre.

S aztán vissza. Újabb csoport. Ez az az időszak, amikor úgy szétestek a dolgok. Jelzem: nincs információ. Nem tudják, hogy bérmentve visszük őket, hová visszük őket. Igazából a legnagyobb baj a hiányos kommunikáció. Nincs aki beszélne a nyelvet. Nagy szükség lenne kérdezősködő ukránul, oroszul beszélő talpraesett Gáborokra, akik meggyőzik őket, nem kell a hidegben állni.

Lassózzuk az embereket, de nem hiába. Egyre többen csináljuk. Gábor mire fordulok egy csoporttal már megbeszéli a következőt.

17.30 A hajdúsámsoni különítmény haza indul. Ők holnap munkába mennek és suliba. Csak üzenetben jelzik. Mindenki teszi a dolgát.

Egy hat gyermekes ukrán család, keresztények. Pici néhány hetes babával. Segítő budapesti emberek készen állnak felvinni őket Budapestre.

Sötétedik. Egyre nagyobb a hideg. Nagyon nehéz felismerni az embereket. Nem állunk le. Közben sikerül összekötni a szálakat, mindenki tovább tud jutni.

21.30 utolsó fuvar. Néhány indiai fáradt fiatal. Egyszer ketten, aztán öten, s aztán újra hantán. Nem egy csoport. Annyira fáradtak, két napja úton vannak. Angolul próbálkozunk. Még egy palotapincsi is van velük. Átfagyva, zavartan. Az öt fiút beviszik a lónyai munkatársak, a nyolcat bevárjuk, betuszkoljuk egy kárpátaljai magyar férfit a buszba. A palotapincsi is menekül.

Nehéz szót érteni. Rettenetesen fáradtak. Menni is és maradni is akarnak. Nehezen tudják befogadni, hogy mekkora city Lónya?! Taxit és hotelt szeretnének. A lelkész szállást és ételmezt ad, majd reggel tovább mennek. Remélem a palotapincsi jól viselkedett éjjel!

22.10 Kapok egy üzenetet, küldjétek a határra plédet, van egy idős asszony tolószékekben, meg van fagyva, még a sor végén van. Szólok egy vöröskeresztesnek. Azonnal indul.

Elbúcsúzom a lónyai emberektől. Kicsit

beszélgetünk. Hatalmas dolog, ahogy állják a sarat. Remélem segíthetünk. Nagy Ernő Polgármester Úr, a mikrobuszban ül: „Még ki-megyek a határra!” Látom, hogy fáradt, ahogy mindenki. De csinálja, emberiességből, kötelességből, szeretetből. Isten áldja meg!

Éjfél van, amikor Gáborral beállunk a hajdúsámsoni parókia udvarára. Megköszönöm, hogy segített.

Lassan sétálok a sámsoni éjben. Tele van a fejem és a szívem. Még vizet adok a kutyáimnak, lefeszem, próbálok aludni.

Telefonhívás. Feleségemet hívják. Holnap 10 ember érkezik, szállás kell. Hogyne segítenék, megtehetjük!

Szörnyűség a háború, de gyönyörűség látni, ahogy az ember szíve megenyhül és segíteni akar.

Jó volt látni azt a rengeteg önzetlen embert, akik segítenek. Arcok, beszélgetések, nevek, apró kevésnek tűnő nagyszerű tettek. Sok kicsi sokra megy. Isten országa apró kövekből épül! Folytatjuk, ahogy tudjuk! Nagyon korán ébredsz az óra!

MÁSODIK FELVONÁS

Még az elmúlt vasárnap, amikor a gyülekezet csapata Lónyán igyekezett helytállni, egy másik csapat Sas Zoltán vezetésével a Kossuth utcai ingatlanunkat takarította ki és készítette fel családok fogadására. Antal Szabolcs Polgármester Úrral egyeztetve és együttműködve ágyakat is kaptunk, s így 15 személy számára tudtunk biztosítani ideiglenes szállást. Szorosan együttműködve biztosítjuk az étkeztetést, segítjük egymást, amiben tudjuk.

Hamar szükség is volt ezekre a szálláshelyekre.

Igyekeztem a saját közösségi médiafelületemen hirdetni a szálláshelyeket. Így ismerkedtem meg Molnár-Nagy Beátával.

Egy anyukát és a kislányát küldte le először önkéntesekkel a szálláshelyünkre. Harkovból

menekültek. 4 napig voltak úton, mire hozzánk jutottak. Kipihenték magukat, rokonaik vitték tovább őket. Londonban próbálnak letelepedni.

Egy újabb ukrán család érkezik: apuka, anyuka 3 hónapos gyermek és Nyina nagymama. Kis pihenés után tovább mennek. A mama még napokig velünk van, nem fért be az autóba. Olaszországba utazott tovább. Ismerőseik várják, akik már rég ott dolgoznak.

Nándi barátom Kijevből menekülő családokat hoz. Három anyuka 4 gyermek. Addig maradnak, ameddig valahogy átjönnek a férfiak

az ukrán határon. Napokig semmi hír róluk. Szombat éjszaka együtt örülünk a családdegyesítésnek.

A vári család is segítségre lel. Budapesten lakás és munkalehetőség várja őket. S így folyik ez napokon keresztül ... Nagy az Úr hatalma és csodásan működik!

Majd félmillió forintnyi adomány került le vasárnap Lónyára. Csupa hiánycikk.

Mi az, ami igazán megmutatkozik ebben a nehéz helyzetben? Valami csodálatos összefogás. Nincs egy jóérezésű ember sem, aki ne segítene.

HARMADIK FELVONÁS

Egy újabb hét telt el abban a feszült várakozásban és segíteni akarásban, amiben azóta vagyunk, hogy kitört az ukrajnai háború. A tenni akarás vágya és a tehetetlenség érzése váltják egymást bennünk.

Az elmúlt héten kétszer készítettünk 250 egységcsomagot, amely két darab szendvicset, ivólevet, édességet, almát tartalmazott. Igazi csoda volt az a felajánlás, amit a hajdúsámsoni emberek beletettek ebbe a csomagba. De jó volt nézni azt is, hogy milyen összehangoltan készítik a szorgos kezek ezt a töménytelen mennyiségű szendvicset, pakolják, rendszerezik. Másfél óra, ennyi és minden indulásra kész.

Az első adagot magam vittem le a csengersimai átkelőhöz. 15 perc alatt osztottuk szét a buszokon és az autókban várakozó, túlnyomó részt, nőknek és gyerekeknek. Sohasem fogom elfelejteni azt a képet, amikor a láda szendvicssel felszálltam egy moldovai rendszámú buszra és apró gyerekefjek tömkelege kukucskált a székek mögül...

A következő ilyen akciót már nem mi hajtottuk végre, hanem Molnár-Nagy Beával küldtünk le a határra 259 csomagot.

A menedékhelyünk is állandóan fogadta az érkezőket és tovább utazókat. Legtöbbször

éjjel érnek hozzánk, mert akkorra jutnak át a magyar határon. Voltak, akik több napja vannak úton. Elcsigázott, kimerült emberek, akik kimondhatatlanul hálásak a meleg szobáért, az ételért, a fürdési lehetőségért.

Nagyon hálás vagyok Istennek azért a gyülekezetért, amelynek az élére helyezett. Úgy működünk, mint egy igazi nagy család: egyként mozdulunk, mindenki, amije van beteszi a közösbe. Segíteni akarunk, s mindig van hely köztünk még a vadidegen embereknek is, s jut egy tányér étel mindenkinek. Jó látni Krisztus arcát a mi kis közösségünkben. Ezért Istené legyen a Dicsőség!

NEGYEDIK FELVONÁS

Bizonyára a hírekből is tájékozódtak arról, hogy megcsappant a menekültek száma a határon. Ez nem azt jelenti, hogy megszűnt, hanem inkább azt, hogy kevesebben jönnek át.

Készültünk egy mikrobusznyi adomány-nyal és segítséggel a régi gyülekezetembe, Borzsovára. Volt bennem egy kis izgalom, hiszen nem tudtam mi vár ott ránk.

A határon simán jutottunk át. Ha segíteni akarsz, megvan a cél és megvan az indok, szeretettel fogadják szándékodat a határőrök és vámósok. A határ túloldalán megdöbbentő volt, hogy a falvak kihaltak tűntek. Itt-ott egy-egy ember. Ez igazi sokk volt. A másik furcsaság maga az a feszültség volt, amit tapasztalni lehetett. A háború következményei, az elmenekült emberek hiánya, a nincs kire támaszkodni, nincs kire építeni, nincs kívül dolgozni lesújtó realitása keserűvé teszi az embert. Érzékeltem, azt a rettenetes keserűséget, ami a kolléga szomorú mondatában jelen volt: „Szinte egyedül maradtam”. A magyar települések kiürültek. Maradtak az idősek és néhányan, akik makacsul ragaszkodnak a helyhez. Kevesen. Fel sem lehet fogni, milyen lehet ez az állapot.

Nehéz szívvel jöttünk vissza. Jó lett volna még sokáig beszélgetni. Talán, erre lenne a legnagyobb szükségük, lelki támaszra.

Lendületet még nem vesztettem. Még biztos, hogy lesznek érdekes szituációk, s mi készen állunk a kihívásokra. A gyülekezet mögöttem áll, Isten pedig vezet!

Szanyi György, lelkipásztor

A NŐI KÜLDETÉS

2022. március 12-én női konferencián vehettünk részt Kovácsné Cseke Judit szervezésében. Előadónk Uzsalyné dr. Pécsi Rita tanár, neveléskutató volt. A délelőtti folyamán két előadást hallgathattunk meg a nők küldetéséről a teremtésben, a párkapcsolatban, a családban és az egyházban.

Az időpont kiválasztását a nemzetközi nőnap apópjó adta. Ezt a napot már több mint száz éve ünneplik világszerte: a női egyenjogúságért, egyenlő jogokért folytatott küzde-

lem napja volt ez. Ma már más tartalommal töltődik fel, de a különféle civil szervezetek ezen a napon a nők elleni erőszak, a munkahelyi szexuális zaklatás, és egyéb, a nők ellen elkövetett erőszak formái elleni tiltakozásuknak is hangot adnak.

Előadónk már az előadása elején hangsúlyozta, hogy nem szabad összekeverni az egyenlőséget az egyformasággal. A nő és a férfi nem egyforma, hanem egymás kiegészítői. A női és a férfi küldetés együtt Isten

arcát formázzák. „Lesznek ketten egy testté” (Efezus 5,31). A szeretetben, szerelemben két szabadság találkozik, két központ, két minőség egészíti ki egymást.

Napjainkban összezsúszott a két minőség, a külső megjelenés és a magatartás is uniformizálódott. A nők nem a gyengédséget közvetítik, hanem gyakran férfias attitűdökkel rendelkeznek. A tömegtársadalomban nem érték az egyéniség, jobban díjazták az egyformaságot, a csoportnyomás gyakran meggyőződéseinket is felülírhatja.

Pedig már születésünk előtt eldől, hogy nők vagy férfiak vagyunk-e. A nemi jellegeken kívül az agyi működés, az izomzat, a testfelépítés is különböző. Születésünk után pedig másképp gondolkodunk, másképp látjuk a világot, más a térlátásunk, tájékozódási képességünk, kommunikációnk, másként oldjuk meg a problémákat.

Mi a NŐ küldetése a világban?

A második előadásból megtudhattuk, hogy mi a nők küldetése, feladata a férfiak, a gyermekek és a világ felé.

Életet/szeretetet befogadni, hordozni, ajánlani, ébreszteni, továbbvezetni.

Befogadás és hordozás, mint küldetés: A férfi vállalása, a vele kialakított szeretetszövetség. Gyermekeinek feltétel nélküli szeretete, a hétköznapi keretek megteremtése. Szolgálat, de nem kiszolgálás. Tágabb környezetében az empátia, segítségnyújtás, vállaljon a közösség lelkévé, tegye élhetővé a „nehézet”.

Ajándékozás, mint küldetés: Családja számára adja a bizalmat, gyengédséget, derűs légkört, szép környezetet. Legyen ápolója, támasza szűkebb és

tágabb környezetének. Gondoskodjon a testi, lelki táplálékról.

Ébresztés, mint küldetés: Jelenti a tanítást, biztatást, buzdítást. Legyen környezetében kovász, mely „növeli” a közelében élőket.

Továbbvezetés, mint küldetés: Tudni kell elengedni, szárnyat adni, nyitott tenyérrel szeretni. Megteremteni a közellét és a távollét dinamikáját.

Ki segíthet küldetésünk teljesítésében?

Isten lehet segítségedre küldetésed teljesítésében!

Isten megkeres és megtalál ott, ahol vagy. A bibliai férfiak legtöbbször a hegyen találkoznak vele, de a nőket csaknem mindig a hétköznapi körülményeikben látogatja meg az Úr. Jézus is beszélget a nőkkel a kútnál, meglátogatja őket az otthonukban, ahol vendégül látják, olajjal kenik, vagy „csak” hallgatják Őt.

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.” (Fil 4,6)

Csontosné Ozsváth Éva
presbiter

IFJÚSÁGI HÉTVEGE PILISCSABÁN

A 2022. február 4-e és 6-a közötti hétvégét, a hajdúsámsoni ifjúság Piliscsabán töltötte. Összesen 25-en indultunk útnak negyedike délután, a debreceni vasútállomásról. Utunk jó hangulatban telt, sok izgalommal és persze vidámsággal.

Mikor megérkeztünk Piliscsabára, Hajdú Zoltán és kedves felesége fogadott minket és biztosított szállást csapatunk számára. A hétvége mottója: „Áldás leszel”. A 2 nap alatt sokat dicsőítettünk, emellett Isten áldásáról beszéltünk életünk különböző területein. Valamint arról, hogy a célunk az, hogy azzá legyünk, akivé Isten alkotott minket. Az igei tanítás mellett, a hétvége során túráztunk egyet a Pilisben. Ellátogattunk a Dévényi An-

tal kilátóhoz, ahol csodás látványban volt részünk. Vasárnap ebéd után indultunk vissza Debrecenbe.

A hétvége nagyon mozgalmas, építő és egyben formáló is volt, mind egyénileg, mind a közösség számára. Végre ki tudtunk szakadni a monoton hétköznapokból. Feltöltődhettünk és egyben Istenbe vetett hitünket is erősíthettük.

„Istenmel. Veled. Együtt.”

Balog Lilla

HÚSVÉTI GYEREKNAP

Rendhagyó cím, rendhagyó alkalom: vajon mi közös lehet a húsvétban, és a gyereknapban? Bár első látásra távol állnak egymástól, mégis ezen a néven került először megrendezésre Hajdúsámszonban ez az alkalom. Az ötletet az adta, hogy a többi „sátoros” ünnephez már kötődik valamilyen program a gyülekezet szervezésében: a gyerekek szereplése karácsonykor, a pünkösdi családi nap, és persze a vakációs bibliahét (ami ünnephez nem kötődik ugyan, de a vitán felül a legnagyobb, gyerekeket foglalkoztató alkalomunk). Felvetődött az ötlet, hogy a húsvét üzenetét is egy külön alkalmon közvetítsük a gyerekek felé.

Nagyon szép, és egyben nagyon nehéz feladat ez. A jó hírt, a feltámadást ugyanis megelőzi a gyász, a veszteség: Jézus kereszthalála. Mégis nagyon fontos üzenet ez, hiszen a Biblia központi üzenete: Jézus meghalt a bűneinkért, és győzött

a halál fölött! Enélkül az áldozat nélkül értelmetlen a karácsony, és hiábavaló a pünkösöd, ez ad értelmet keresztyén életünknek. De hogyan adhatnánk át jól, hozhatnánk közelebb a gyerekekhez?

Az alkalmat nagycsütörtökön tartottuk, és három „nap” köré szerveztük, amit különböző helyszíneken mutattunk be. Közös énekléssel és áhítattal kezdtük, majd – a gyerekek nagy öröme – cukorka és tojáskereséssel folytattuk. Tíz tojásban a nagyhét jelképeit rejtettük el, amiket meg is beszéltünk, így átismételve, egészben látva a történeteket. Ezután indultak a gyerekek kisebb csoportokban részletesen is megismerni a nagyhét három kiemelt napját: nagycsütörtök, nagypéntek és a húsvét eseményeit.

A nagycsütörtöki helyszínen a páskavacsora fogásaiba kóstolhattak bele a gyerekek, és meghallgathatták, hogyan szerezte Jézus az úrvacsora-

ra sákramentumát. A nagypénteki helyszínen Jézus értünk hozott áldozata volt a középpontban. A húsvéti helyszínen pedig már az öröme volt a főszerep, hiszen az asszonyok üresen találták a sírt húsvét hajnalán. Az élménypedagógia eszközeivel igyekeztünk minél inkább személyesebbé, kézzel foghatóvá tenni ezt az élményt, hogy különleges alkalom legyen ez azoknak is, akik már ismerik a történeteket.

A napot vidám kézműveskedés, berzselés és agyagozás zárta. Hagyományos módszerekkel készített piros tojással, és bárányos ceruzatar-

tókkal térhettek haza a gyerekek nagycsütörtök délután, és elkezdődött a tavaszi szünet is. Hálásan köszönjük az ifisek közreműködését, akik fáradhatatlanul segítettek és kalauzolták a gyerekeket, a munkatársak és gyülekezeti tagok segítségével, akik a programok lebonyolításában segítettek. Külön köszönet Gál-Győri Mártának az énektanításért és kísérésért, és Gál Álmosnak az agyagozásért. Istennek adunk hálát az alkalomért, ami létrejöhett, s hogy vidáman és nyugalomban zajlott. Ha Isten megsegít:

Jövőre, ugyanitt, ugyanekkor!

HAJDÚVIDÉKI REFISZ NAP

Április végén, hosszú kihagyás után ismét megrendezésre került a Hajdúvidéki REFISZ nap. Hosszas tanakodás után a nap témája a nyugalom lett. Azért is volt ideális ez a választás, mert ebben a rohanó világban mindannyian elfeledkezünk arról, ami a legfontosabb, az Isten kegyelméből eredő nyugalomról és annak minden ajándékáról.

Az eseménynek a Hajdúböszörményi Kálvin téri református templom gyülekezete biztosított otthon. A Kálvin téri templom lelkipásztorai a REFISZ-szel és lelkes segítőkkel karöltve, köztük több hajdúsámsoni fiatalal, Isten kegyelméből buzgó szívvel vetették bele magukat a munkába.

Az Hajdúvidéki REFISZ napon a megye számos településéről több, mint száz fiatal vett részt. Hajdúsámsomból körülbelül húszan érkeztek, ki busszal, ki autóval. Tiszteletes Úr is elkísérte a fiatalokat, majd részt vett a lelkipásztoroknak rendezett alkalmon.

A délelőtt a programok terén nagyon sűrű volt. A reggeli köszöntések és áhítat után a nap témájával kapcsolatos előadás következett. Megismerhettük Pál László poroszói lelkipásztor történetét és nehézségeit is. Tanított minket Isten végeláthatatlan és hatalmas szeretetéről és erejéről, arról, hogyha letesszük elé az életünket, akkor megment minket a pusztulástól. Éppen úgy, ahogy vele tette,

amikor meggyógyította őt a súlyos betegségéből.

Ezután kicsoportos beszélgetések következtek, ahol Isten csodáiról, jelenlétéről és az ima hatalmas erejéről beszélgettünk. Egy finom és laktató ebéd után a REFISZ Band vezetésével egy hosszabb dicsőítés következett, majd egy közös áhítattal zártuk az alkalmat.

Hosszú és tartalmas napot követően fáradtan, de jókedvűen és lelkileg feltöltődve érkezett haza a hajdúsámsoni csapat. Azt hiszem, bátran mondhatom, hogy mindannyian megéreztek a Mindenható jelenlétét.

Balogh Zsuzsa

HAGYOMÁNYŐRZŐ IFJÚSÁG

Húsvét másodnapján a régi szokásokhoz híven 12 legénnyel útnak indultunk, hogy meglocsoljuk az ifis lányokat. Közös versmondás után vödörrel és szódával locsolkodtunk. A

lányok cserébe sok finomsággal és húsvéti tójással jutalmaztak meg minket. Bízunk benne, hogy Isten engedelmeivel jövőre is ápolhatjuk ezt a hagyományt.

KONFIRMÁCIÓ

Kedves Szülők!

Szeptembertől újra megkezdődik a konfirmációra való felkészítés. Ha gyermeke elvégezte a hatodik osztályt és elmúlt 12 éves jelentkezzen a lelkészi hivatalban. Egy jelentkezési lap kitöltésével tagja lehet a 2022/2023-as konfirmandus csapatnak. Részletes információt a 06/30-121-3626 telefonszámon vagy személyesen a hivatalban lehet kapni.

Minden fiatalt szeretettel várunk!

KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSEK

ALAPÍTVÁNYI HÍREK - ADOMÁNYOK

Köszönjük minden jókedvű adakozónak, hogy adományával, az egyházfenntartói járulék befizetésével, személyi jövedelemadója 1%-ával segítette gyülekezetünk céljainak megvalósítását. Kérjük továbbra is támogassa gyülekezetünket és alapítványunkat.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány

adószáma: 18995657-1-09

számlaszáma: 60600101-11122874

Isten áldása kísérelje a közel és távol élő támogatóink életét!

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Hétfő	08:00	Intézményi munkatársak hétkezdő áhítata
Kedd	16:15	Gyermekkórus
Szerda	18:00	Bibliaóra
Csütörtök	09:00	Idősek bibliaórája
Csütörtök	18:00	Fiatalk bibliakör
Péntek	18:00	Ifjúsági bibliaóra
Vasárnap	09:30	Férfiak imaközössége
Vasárnap	10:00	Istentisztelet, párhuzamosan gyermek-istentisztelettel

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSA

Mindennap 8 és 12 óra között.

Kiadja a Hajdúsámsoni Református Egyházközség.

Szerkesztő: Csontosné Oszváth Éva.

Előkészítés és nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen.

A kiadvány ingyenes. Bizonyágtételeket, írásokat az evaozsvath1226@gmail.com e-mailre várjuk.

A kapott anyagokban a változtatás jogát fenntartjuk.

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az egyházfenntartói járulék befizetésével, adományaival, adója 1%-ával támogatja a gyülekezetet!

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány adószáma: 18995657-1-09

4251, Hajdúsámson, Rákóczi u.2.; telefon:52/640-737

www.facebook.com/hajdusamsonireformatus • <https://hajdusamsonireformatus.hu>

VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT
KOEN - 2022

RENDEZŐ

JÚLIUS 4-8.

MINDEN NAP 8.00-16.00

**HELYSZÍN: HAJDÚSÁMSONI REFORMÁTUS
TEMPLOM**

HÁROMSZORI ÉTKEZÉS!

**JELENTKEZNI A LELKÉSZI HIVATALBAN VAGY
A KÖVETKEZŐ FELÜLETEN:**

